

พระราชบัญญัติ

การเดินทางเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินทางเรือในน่านน้ำไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
หกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับ
ที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้แห่งใดมีบัญญัติว่าด้วย
การออกอนุญาตอย่างใด ๆ ตามซึ่งเจ้าท่าเห็นจำเป็นจะต้องออก
เป็นหนังสือ ให้เจ้าท่ามีอำนาจเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับใบ
อนุญาตเช่นนั้นตามอัตราที่กำหนด โดยกฎกระทรวงแต่ไม่เกิน
หนึ่งร้อยบาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวดที่ ๑ ใน
ภาคที่ ๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระ
พุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวดที่ ๑

ทางเดินเรือ เขตท่าเรือ และเขตจอดเรือ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวแม่น้ำลำคลองหรือทะเลอาณาเขตแห่งใดเป็นเขตท่าเรือและเขตจอดเรือ

(๒) กำหนดทางเดินเรือทั่วไปและทางเดินเรือในเขตท่าเรือนอกจากทางเดินเรือในเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

“มาตรา ๓๘ เรือกำปั่นทุกลำที่บรรทุทุกคนโดยสารหรือของจากเมืองท่าหรือตำบลใด ๆ ในต่างประเทศเข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยา หรือเรือใด ๆ ที่เข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยาโดยขนถ่ายคนโดยสารหรือของจากเรือกำปั่นที่มาจากต่างประเทศ เมื่อผ่านด่านสมุทรปราการแล้ว ถ้าจะส่งคนโดยสารหรือของที่บรรทุกมานั้นขึ้นบก ต้องจอด ณ ที่จอดเรือ หรือเทียบท่าเทียบเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย เว้นไว้แต่เมื่อที่จอดเรือหรือท่าเทียบเรือไม่ว่างพอจะจอดหรือเทียบได้ หรือเพราะเหตุจำเป็นอย่างอื่น ซึ่งถ้าตรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดไว้ และอธิบดีกรมเจ้าท่าลงนามอนุญาตแล้ว จึงจะเข้าจอดหรือเทียบในที่ที่ได้รับอนุญาตได้

คณะกรรมการดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้มีจำนวนห้าคน ประกอบด้วยอธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากรและผู้อำนวยการการท่าเรือแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และบุคคลอื่นอีกสองคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้ง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“มาตรา ๓๘ จั้ตวา นายเรือลำใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘
หรือมาตรา ๓๘ ตรี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ แห่งพระราช
บัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และ
ให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“มาตรา ๑๔๓ การออกใบอนุญาต หรือการออกใบอนุญาต
ใหม่แทนฉบับเดิมที่หมดอายุ สำหรับเรือที่บัญญัติไว้ในหมวดที่ ๓
หมวดที่ ๔ และหมวดที่ ๕ ในภาคที่ ๒ ให้เรียกค่าธรรมเนียม
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินฉบับละสองพันบาท

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจกำหนดเรือที่
ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมในวรรคหนึ่งไว้ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราช
บัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๔๕ การออกสำเนาใบอนุญาต ให้เรียกค่าธรรมเนียม กิ่งอัตราค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาต แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔ เจ้าของเรือกำปั่นดำใจจะเปลี่ยนชื่อเรือที่จดทะเบียนไว้แล้ว ต้องนำชื่อใหม่ไปจดทะเบียนทันที และเสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนครั้งละห้าสิบบาท”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๘๐ และมาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๐

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดนำเรือยนต์ที่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้สำหรับความสำราญหรือการกีฬาไปใช้สำหรับการค้าขาย การรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร การรับจ้างบรรทุกทุกสินค้าหรือสิ่งของ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

หรือการรับจ้างจูงเรือ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช
๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือใน
น่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๕ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเรือ
กลไฟและเรือยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจูง
เรื่อนั้น ถ้าเป็นเรือเดินประจำทาง เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานซึ่งได้
แต่งตั้งขึ้นเพื่อทำการจดทะเบียนมีอำนาจที่จะ

(๑) กำหนดข้อห้ามและเงื่อนไขเกี่ยวกับเขตหรือทางที่
จะใช้เรื่อนั้นเดิน

(๒) กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับจำนวน ขนาด ชนิดและ
กำลังเครื่องจักรของเรือที่จะใช้เดินจากตำบลหนึ่งถึงตำบลหนึ่ง
ตลอดจนถึงการสับเปลี่ยนเรือใช้แทนกันชั่วคราวด้วย

(๓) กำหนดท่าเรือต้นทางและปลายทาง

(๔) สั่งงดอนุญาตเรือลำใด ๆ หรือของเจ้าของใด ๆ
มิให้เดินประจำทางที่เห็นว่าเรือนั้นเดินอยู่เพียงพอแล้ว หรือ

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

เมื่อเห็นว่าถ้าให้อนุญาตจะมีการแข่งขันกันจนจะเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียความปลอดภัยของประชาชน

(๕) ตั้งคณะกรรมการขึ้นโดยความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นครั้งคราว เพื่อกำหนดเงื่อนไขในเรื่องค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าจูงเรือ ค่าบริการอื่น จำนวนเรือที่จะใช้เดิน เวลาออกเรือ และเวลาเรือถึงท่าเรือปลายทาง คณะกรรมการนั้นให้รวมทั้งเจ้าของเรือหรือผู้แทนด้วย

ถ้าไม่ใช่เรือเดินประจำทาง เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานซึ่งได้แต่งตั้งขึ้น มีอำนาจที่จะห้ามหรือจำกัดมิให้เดินเรือรับจ้างในเขตใดๆ ในเมื่อเห็นว่าการเดินเรือรับจ้างในเขตนั้นจะเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ เรือกลไฟและเรือยนต์ที่รับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจูงเรือลำใด ฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ได้กำหนด

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

๕ ขนตามมาตรา ๕ เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะสั่งงดการเดินเรือของเรือนั้นๆ เสียชั่วคราว หรือจะสั่งยึดใบอนุญาตสำหรับเรือนั้นไว้มีกำหนดไม่เกินหกเดือนก็ได้

เจ้าของเรือหรือเจ้าของกิจการเดินเรือที่ถูกสั่งงดการเดินเรือหรือถูกยึดใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีเป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรียังมีได้ชี้ขาด คำสั่งงดหรือยึดนั้น มีผลบังคับได้

เรือใดที่ถูกสั่งงดการเดินเรือหรือถูกยึดใบอนุญาตแล้วยังขึ้นเดิน หรือเรือใดกระทำการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารหรือสินค้าหรือจูงเรือเป็นการประจำทางโดยมิได้รับใบอนุญาต ผู้ควบคุมเรือ เจ้าของเรือหรือเจ้าของกิจการเดินเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินสองพันบาท และ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

ที่เกิดขึ้นในท้องที่ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของเจ้าท่า ให้เจ้าท่ามีอำนาจเปรียบเทียบได้เมื่อเจ้าทุกข์และผู้เสียหายยินยอมและผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบนั้นแล้ว ให้คดีเสร็จเด็ดขาดเพียงนั้น”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ การรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

“มาตรา ๕ ผู้ใดใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตอันถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอันเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ค่าธรรมเนียมตรวจเรือซึ่งจะต้องเสียตามมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ เมษายน ๒๕๑๐

พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ นั้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคมเห็นสมควรผ่อนผันลดอัตราที่ดี หรือจะงดเว้นไม่เก็บ
ที่ดี สำหรับเรือชนิดใด เพื่อใช้ในท้องที่ใด เป็นกำหนดเวลา
เท่าใด ก็ให้ทำได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยในส่วนที่
เกี่ยวกับ ทางเดินเรือ เขตท่าเรือ เขตจอดเรือ ค่าปรับและค่าธรรมเนียม
ที่ใช้ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติม
บทบัญญัติดังกล่าว